

Dia 11 de març de 1990

DE VALLFOGONA DE RIPOLLES A SURROCA DE BAIX

La mestressa està contenta i ens dóna el millor esmorzar que recorda El Paraigüa.

I amb la panxa plena comencem a caminar en un paisatge rosegat de feixes convertides avui en prats. Avui assolim el rècord històric de caminaires, són 37 paraigüeros rostos amunt.

Mirant el paisatge des del Coll de les Fonts de n'Orri El Paraigua sembla un galliner de veus contradient-se. Tanmateix El Canigó cada cop més a prop no ofereix pas cap dubte d'identitat.

Baixem a la vall de Camprodon bo i cantant. A can Gratunya ens espera un nen albi de quatre anys amb el seu gos. Ens diu el seu nom -Josep-

mentre rodola juganer entre la gespa prop d'uns pallers dels que dibuixàvem a l'escola. Si no fos per què hi falta que soni "Records de l'Alhambra" de Tàrraga ens pensariem que ens hem equivocat de guió i són a dins d'un anunci de l'Oscar Mayer.

23 Aplec de germans

24 Discutint el nom de les muntanyes

Passem per Sant Joan de les Abadeses caminant, encara falta un bon tros, però, l'ocasió fa el lladre - diuen-, en aquest cas l'ocasió simplement fa venir mandra de continuar a una bona colla formada per